

ઉજળી કાયા તારી ઉજળી માયા મારી
ગીરી કંદ્રામાં બેગી દેતો એ રનેહાંજલી
બાંધીને પ્રીત લીધો બેગીડાનો વેશ
દંશ ધને બેગીડો ચાલે

માનસરને તીર

M. M. { મને-સ્વપ્ન આવે જે. ગરબો કવિ જામન કૃત
7101 { કેવી ખીલી વર્ષાની ખડાર , ,

Master Sageer Asif.

મા. સગીર આસીફ.

M M 7110 { શબ્દ છે તેવું હૃદય. ગઝલ. હરિહર દિવાના કૃત
{ સુમન રસ પાનને માટે , અમૃતલાલ ત્રિવેદી કૃત

મા. સગીર.

મશહુર નાટ્યકાર મુન્શી આસીફ
ની શાયરી અને સંગીત કળાનો વારસો
મા. સગીરને પુરેપુરો મળ્યો હોય તેમ
મા. સગીરનો સંગીત કળાપરનો કાણુ
આપો આપ બતાવી આપે છે. મા.
સગીર ઉર્દુ રંગભૂમિના એક કાબેલ
નટ હોવા ઉપરાંત મુકચિત્રો અને વાક
ચિત્રોમાં પણ પોતાની કળા બતાવી કીર્તિ
મેળવી ચુક્યા છે. તેઓ એક યુન'દા
હોવા ઉપરાંત એક સારા મ્યુઝીક ડાયરેક્ટર પણ છે
ખોલતા ચિત્રો ઉતારતી બે ત્રણ સારી ફિલ્મ કંપનીઓમાં મ્યુઝીક
ડાયરેક્ટરના બેબમહારી ભર્યા હોવાને પોતાની શક્તિથી દિપાવી
ચુક્યા છે. ગયા મહીનામાં તેમની હિંદી વિભાગમાં “પ્રિત ન કોઈ
લગાયે” મીઠા અંભાવતીમાં અને “પ્રેમ કીયે દુઃખ હોય” જીવન

પુરીમાં રેકર્ડ રજુ કરી પોતાની એ પહેલીજ રેકર્ડમાં સારું સ્થાન જમાવ્યા પછી આ વખતે તેઓ જનતા પાસે અગાઉની રેકર્ડમાં રાગરાગણી રજુ કર્યા પછી ગુજરાતીમાં ગઝલો લખને આવી પહોંચેલ છે. આ રેકર્ડમાં “શબ્દ છે તેવું હૃદય જો હોય તો” એક બાબુ અને “સુમન રસ પાનને માટે” બીજી બાબુ ઘણી સુંદર અને આકર્ષક પદ્યતિએ રજુ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. મા. સગીરની આ ગુજરાતી રેકર્ડ ગ્રામો જગતમાં ખળભળાટ મચાવે તો નવાઈ જેવું નથી માટે સત્વરે મા. સગીરની આ રેકર્ડ વસાવો કારણ કે આ રેકર્ડ તમારા આલબમની શોભામાં અવશ્ય વધારો કરશે તેમ કહ્યા વિના ચાલતું નથી.

એક બાબુ:—

શબ્દ છે તેવું હૃદય જો હોય તો શું જોઈએ ?
 છે હૃદય પણ તે સહય હોય તો શું જોઈએ ?
 હાથમાં ખ્યાલો બગલમાં તું જગતમાં હો બહાર.
 એવો મલવાનો સમયજો હોય તો શું જોઈએ ?
 છે દિવાનો તો દિવાનો ખુદ શરાબી ખુત પરસ્ત
 કુફ્રે ને અદલાહનો લય જો હોય તો શું જોઈએ ?

બીજી બાબુ:—

સુમન રસ પાન ને માટે ભ્રમર પદ્મે પુરાયે છે.
 મજા શું છે પુરાવામાં ફના થાતાં કળાયે છે.
 પ્રાણુયની જ્યોત જ્યાં જાગી પછી ત્યાં ભીન્નતા શાની ?
 ગણે ના લેદ જાતિનો ખરો પ્રેમી ગણાયે છે.
 ન પરવા પ્રાણુની કરતાં પડે યાહોમ સંકટમાં
 મજા મીઠી શું સહેવામાં જીવન જાતાં જણાયે છે.

Blue Label Rs. 1-8-0

જુલુ લેબલ રૂ. ૧-૮-૦.

Master Amritlal of Navsari.

મા. અમૃતલાલ (નવસારી)

D A 5138

પ્રણયનો પંથ અતિ ઘન ધોર. ભીમપલાસ. અમૃતલાલ
 } તોડ તું અંધન ગુલામી. મીથ પીલુ ત્રિવેદી કૃત.

શાસ્ત્રીય પદ્ધતિ અનુસાર સંગીતકળાનો અચ્છો જાણકાર અને સારા સંગીતકાર તરીકે ગુજરાતીઓમાં જાણીતો થયેલો નવસારીનો નવયુવાન ગાયક મા. અમૃતલાલ આ પહેલાં તેની રજુ થયેલી રેકર્ડ દ્વારા પોતાની કલા અને કાબેલીયત જનતાને બતાવી ચુક્યા પછી આ રેકર્ડમાં “પ્રણયનો પંથ અતિ ઘન ધોર” ભીમપલાસમાં રજુ કરી પ્રણયનો

મા. અમૃતલાલ માર્ગ કેવો મુશ્કેલ હોય છે અને એક વખત પ્રણય અંધને જકડાયેલા માનવીનું જીવન કેવું ડામા ડોળ બની જાય છે તેનું તાદ્રશ્ય ચિત્ર તમારી સમક્ષ ખડું કરે છે જ્યારે બીજી બાજુ “તોડ તું અંધન ગુલામી” મીથ પીલુમાં ગાઇ આજની આપણી કંગાલ હાલતનો અને આજના યુગમાં જીવન જીવવું કેટલું કપરું થઇ પડ્યું છે તે દુખદુ રીતે પોતાની લાક્ષણિક સંગીત રજુ કરવાની પદ્ધતિથી રજુ કરતો હોઇ મા. અમૃતલાલની આ રેકર્ડ અવશ્ય દરેક સાંભળનારના હૃદય પર પોતાનું સ્થાન જમાવી દે તો નવાઇ જેવું નથી કારણકે તે એવી ઉત્તમ પદ્ધતિએ રજુ થાય છે કે એકવાર સાંભળ્યા પછી તે ખરીદ્યા વિના તમોને ચેન નહીં જ પડે.

એક બાબુ:—

પ્રણયનો પંથ અતિ ઘનઘોર
મયે ન્યાં ઉરમાં શોર બકોર
પાવક જવાલા પગલે પગલે
વિષમ વધ છે ડગલે ડગલે
ગણાયો અગમ નીગમનો દોર
જીવન ન્યાં રહે છે ડામાડોળ.

દુસરી બાબુ:—

તાડ તું બંધન ગુલામી મંથ અરજી એટલી
આફત હજીએ નાખશે કહે ભગવંત કેટલી ?
વૈભવ વિલાસે રાચતાં તે દીન આજે થઈ ગયા
સ્વાતંત્ર્ય માંહી મહાલતાં પરવશ પ્રભુજી છે થયા
અન્ન વસ્ત્ર સૈને હતા એ સમય સ્વપ્ન થઈ ગયો
ક્યમ જીવન આજે જીવવું એ પ્રશ્ન ઘરઘર રહી ગયો.

D. A. { તમારા પ્રેમ સાગરમાં. ગઝલ જીવજીલાલ
5103 { વૃજવનીતા બલીહારી. કાશી. પ્રદ્મલટ કૃત

Mer Keshav Bhagat. ભજનકાર મેર કેશવ ભગત.

D A 5141 { જ્વાલા હતા ને કાંધાં વેરી. ભજન
જગો તમે જદુપતિરાય.

મેર કેશવ ભગત.

સોરઠના ખુણેખુણે સોરકી ભજનો,
પ્રભાતીયાઓ અને સોરઠાઓ ગાઈને મશ
હુર બની ચુકેલા ધધુસરવાળા ભજનકાર
મેર કેશવ ભગતના નામથી ગુજરાતી
ભાષા જાણનાર કોઈપણ અજાણ હોય
તેમ જણાતું નથી કારણકે કેશવ
ભગતે મુંબઈ અને ગુજરાતના શહેરો
પણ પોતાના ભજનો અને સોરઠાઓથી
ગંગવી મુઠ્ઠી મહાગુજરાતમાં સારી નામના

મેળવી હોવાથી મેર કેશવ ભગતની જનતાને વધુ ઓળખાણુ આપવાની જરૂર હોયજ નહીં. કારણકે કાઠીયાવાડના રાજા મહારાજાઓ પણ કેશવભગતની ભજનો રજુ કરવાની અનુપમ પદ્ધતિ પર ખુશ અને તેમની કળાની કદર ચુક્યા છે. આવા બાહોશ ભજનકારની રેકર્ડ બહાર મુકતાં અમોને આનંદ થાયછે અને અમોને પુરતી ખાત્રી છે કે મેર કેશવ ભગતની આ રેકર્ડ બહાર પડતાંજ તે ચપોચપ ઉપડી જતાં મેળવવી મુશ્કેલ બનશે માટે સત્વરે આ રેકર્ડ સાંભળો અને વસાવો.

એકબાણુ:—

ઠહાલાં હતાં તે કીધ વેરી રે કુંવર નંદના લહેરીરે
વહાલાં હતાં તે કીધાં વેરી.

રાણી રાધાજીના મંદીર તજીને ઠહાલા.

કુબજા ને રાખી તમે લેખીરે—કુંવર નંદના લહેરીરે

નાનાં હતાં ત્યારે લેખાં અમો રમતા ઠહાલા

તે દીની તજેલ મારી શેરીરે—કુંવર નંદના લહેરીરે

લેખાં બેસીને અમે લોજન જમતાં ઠહાલાં

હવે નથી જોતાં હેરી રે કુંવર નંદના લહેરી રે

મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર ઠહલા

પ્રીત કરો તો રાખો લેખીરે—કુંવર નંદના લહેરી રે

બીજી બાણુ:—

જાગો તમે જટપતિરાય એક પળ જોલો રે હાં

એક પળ ઘુંઘટડાની માંચ હસીને હરિ જોલોને રેજી

સોંપી દીધાં તનમનને ધન વાલાં ને જાઉં વારણે

મેં તો મેલી કુળની લાજ ગીરધારી તાહરે કારણેજી

નથી દીધાં કથીરના દાન કંચન ક્યાંથી પામીએ
હજી ન આવ્યા વૈમાન પુન્ય કીધાં હોય તો પામીએ

છોડી દીયો આળને પંપાળ લકતીથી દુઃખ ભાંગશે
જાવું મારા ધણીને દરબાર રાયતલનાં લેખો માંગશે

તમે મોટાછો મહારાજ અમપર કોરણા કીજો.

એમ કહી બોલ્યાં મીરાંબાઈ દાસીને દરસન દીજો

D. A. 5136 } ગરબડ ભટનો ગોટાળો. કામીક ભા. ૧
" " " ભા. ૨ કવિ જામન કૃત

D. A. 5137 } " " ભા. ૩
" " " ભા. ૪

Dr. Nagindas & Party. ડા. નગીનદાસ અને પાર્ટી.

ડા. નગીનદાસ

પુર જહારમાં રજી કરે છે. માટે સત્વરે ખરીદીને સાંખજો આ કામીક તમોને હસાવ્યા વિના નહી રહે તેવી અમોને સંપૂર્ણ ખાતરી છે.

સામાજિક નાટ્ય પ્રયોગો આ લેખી
ચુનંદા નાટ્યકાર તરીકે ગુજરાતી જન-
તામાં લોકપ્રિય અનેલા કવિ જામનની
કલમે લખાયેલા તેમના મશહુર “નવા-
જીના” નાટકના કામીકને આ પહેલાં
“કાદર મીયાનો બંદર” અને
“આફીસનો દસ્તુર શું છે ?” તે
રેકર્ડ રજી કરીગયેલ ડા. નગી નદાસ
પાર્ટી “ગરબડ ભટનો ગોટાળો”

ભા ૧ લો.

ગરબડભટ્ટ:—અખીલંચ-ગુલાલંચ, સુવા ચંદન મેવચ, નાનાવિધ પ્રકારેણ દક્ષણાય સમર્પયામી; પ્રવીણભાઈ એક પાવલી મુકો.

પ્રવિણ:—ગોર ! આ મારા દાદાજીનું શ્રાદ્ધ સરાવતાં સાડા પાંચ રૂપીઆ તો થઈ ગયા, હજી કેટલા પડાવવા છે ?

ગરબડભટ્ટ:—ગણપતિને નૈવેદ્ય ધરાવ્યા પછી દક્ષીણા તો મુકવીજ પડે ને ?

પ્રવિણ:—પણ ગણપતિ ક્યાં છે ? કાંઈ ખબર પડે ?

ગરબડ:—આ રહ્યા ગણપતિ.

પ્રવિણ:—અરે આ તો સોપારી છે ગણપતિ ક્યાં છે ?

ગરબડ:—ના એ સોપારી નથી, પણ ગણપતિ છે. માટે પાવલી મુકો.

પ્રવિણ:—એ ગણપતિ નથી, પણ સોપારી છે. એને સુંદ નથી કુંડ નથી મોઢું નથી. માથું નથી. પગ નથી. હાથ નથી, માટે પાવલી કેમ મુકાય ?

ગરબડ:—એ સોપારીમાં ગણપતિનું આવાહન થાય છે, માટે એનેજ શ્રીગણેશ માની પાવલી મુકો.

પ્રવિણ:—ગોર તમે સંસ્કૃતમાં શું ગરબડ ગોટા વાળો છે. તે તો કાંઈ સમજતું નથી. આપ દક્ષીણા મુકવાની વખતેજ ગુજરાતીમાં ભુંકો છો. દક્ષીણા માટે સંસ્કૃતમાંજ મળડાવે રાખો. તો દક્ષીણા મુકવાની કડાકુટજ પતી જાય ને કામ જલ્દી ઉકલી જાય.

ગરબડ:—પણ દક્ષીણા વગરની વિધી નીષ્ફળ થાય.

પ્રવિણુ:—પણ જે ક્રીયામાં યજમાન કાંઈ સમજે નહીં એવી માત્ર
પૈસા પડાવવાની વિધી સફળ પણ કેમ થાય ? દક્ષિણા
ગણપતિના હાથમાં ન જતાં તમારા ખીરસામા શા-
માટે પડે છે ?

ગરબડ:—હવે તો હળાહળ કળબુગ આવ્યો લાગે છે. આં ભણેલા
ભારે ભુંડા ભાઈ. વાઈ ત્યારે પાવલી નહીં તો એ આના મૂકો.

પ્રવિણુ:—કેમ ગોર ? વેપારીને ત્યાં ઘરાક આવતાં બગ્ગરી કરે
એટલે વેપારી ભાવ જાંછો લે. તેમ આ ગણપતિ પોતે
વેપાર કરે છે. કે તમે એના દલાલ બની સાદું કોકો
છો ? હવે તો એ આના પણ ચાલશે કેમ ?

ગરબડ:—એ તો યજમાનની શ્રદ્ધા (હસે છે)

ગાયન.

હળાહળ કળબુગ આવ્યો આજ કહોને ક્યાં જઈએ
ક્યાં રહીએ

ભાવતાં ભોજન કરવા કાજ કહોને ક્યાં જઈએ
ક્યાં રહીએ

શ્રદ્ધા વિના શ્રદ્ધ સરાવો તો દાદ ન રાજ થાય
ફેશન કેરો ફકિ ધરોતો શ્રદ્ધ અમારૂં થાય
પેટકાં ક્યાં ભરીએ કેમ કરીએ

પ્રવિણુ:—ધર્મ કર્મને ટીલાં ટપકા કરો દક્ષિણા કાજ
બુદ્ધી વગરના બારદાનો પણ બની બેઠા મારાજ
દક્ષિણા કેમ ધરીએ.—કેમ કરીએ

ભાગ ૨ જે

ગરબડ ભટ:—એ પ્રવિણભાઈ વાત કહું હિભા તો રહો.

પ્રવિણ:—અરે મારે શાક લેવા જવું છે.

ગરબડભટ—હું એ આવું છું તમારી જોડે શાક મારફીટમાં. તે દહાડે
 ત્રાધ્ધમાં દક્ષિણા તો પુરી આપી નથી. અને ઉપર આવ્યા
 તમારા લગ્ન પણ કાંઈ વાંધો નહી. ઇ દક્ષીણાની ખોટ
 તમારા લગ્નમાં પુરી કરીશું. તમારા મોટા ભાઈનો વિચાર
 તો હજી મોજો હતો. મને કે ઇ છોકરી ભણેલી હશે કે
 નહીં. ઓયલ્યા ઇંગ્રેજી નાટકમાં ઓયલી દેવી.....
 શું નામ.....જટીયલ—

પ્રવિણ:—અરે જટીયલ કોના બાપની લાગ્યા ગોર? જુલીયેટ

ગરબડ:—હા હા: એમણે પણ ઈજ કહ્યું હતું. જુતિયેલ

પ્રવિણ:—અરે જુતિ ને પગરખાં નહી પણ જુ...લી...યેટ.

ગરબડ:—હા ઈઈઈઈ. જુતિયેલ. લાવો ને હેન્ડલ લાવો.

પ્રવિણ:—અરે ગોર હેન્ડલ નહી. પણ એ હે...લ...ન પણ ગોર
 હું તો અપ દુ ડેટ છું. અને મારી ગામડીયણ વહુને તો લવ
 કરતાં આવડતું નહિ હોય.

ગરબડ:—પ્રવિણભાઈ ઇ લવ શું?

પ્રવિણ:—ગોર? અમારા ગોરાણી સાથે તમે પ્રેમ કર્યો લાગતો નથી.

ગરબડ:—હું હું સમજ્યો ઇ લવ એટલે પ્રેમ કેમ?

પ્રવિણ:—ગોર તમને આવડે પ્રેમ કરતાં.

ગરબડ:—અભ્યાસ તો આદર્યો હતો. ભાષસાહેબ ખોટું તો નહીં કહ્યું પણ તમારી ગોરાણી છે એકાક્ષી એટલે એક આંખે કાણી સમજ્યાને વળી પાછી દાણા બંદરની ગુણુ જેવી જાડી અને રીંગણાં જેવી ઠીંગણી ઠંચાક. પણ જીભલડી બહુ લાંબી એના જશ તે કેટલા ગાઉં.
(નીસાસો નાખે છે)

પ્રવિણ:—ત્યારે ગોર તમારો સંસાર તો સુધારી શકતા નથી. ને પરણનાર દંપતિને આશીર્વાદ તમે આપો તે કેવા હૃદયથી ? જોડુ એવા આશીરવાદે સુખી થાય ખરું ?

ગરબડ:—અમારા હૈયામાં હોળી હોય તેથી અમારા આંખેના આશીરવાદ તો કદી ખોટા થાય નહીં. શું વાત કરોછો તમે ? હા એટલું તો ખરું. લગ્નમાં પ્રાપ્તિ ઝોઢી થતા જીવ તો બળે.

પ્રવિણ:—ત્યારે એવા બળતા જીવવાળા પ્રાણીઓના આશીરવાદ પણ કેમ ફળે.

ગરબડ:—છ તો યજ્ઞમાનને વિચારવાનું છે.

પ્રવિણ:—આપણા લગ્નમાં તો ગોર એવું છે કે લોભી ગુરૂ ને લાલચુ ચેલા, દોનો નરક મેં ઠેલુંઠેલા.

છાકરો:—પ્રવીણભાઈ, દોડો દોડો દાકતરને બોલાવી લાવો. તમારા બાપુજીને કોગળીયું થયું છે.

પ્રવીણ:—ગોર તમે દાકતરું શ્રાવ્ય કરાવ્યું. ત્યાં બાપાએ તૈયારી કરી. હવે મારાં લગ્ન કેમ થશે ?

ગોર:—ગભરાઓ નહીં. ગભરાઓ નહીં. બધું ઠીક થશે. એટલી વારમાં હીંમત હારી જવ છો મારા સાહેબ.

ભાગ ૩ જો.

ગરબડ—ભારે થઈ હો ! પ્રવીણભાઈ તમારા બાપુ બિચારા હાલી નીકળ્યા, એ ભુંડી થઈ પણ હરિષ્ઠ્યા. બીજી શું થાય હવે તો મન મોટું રાખીને રહેવું અને એમની જે કાંઈ ઇચ્છા અતૃપ્ત હોય ઇ પુરણ કરવી.

પ્રવીણ—એમની તો કાંઈએ ઇચ્છા બાકી નહોતી ગોર.

ગરબડ—હતી બાપુ હતી. આ દેહને પુછોને.

પ્રવીણ—એ વળી શું ?

ગરબડ—ગઈ કાલે રાત્રે તમારા બાપુ મારા સ્વપ્નમાં આવ્યા. મને કહ્યું કે પ્રવીણને કહેજો કે કોઈ સુપાત્ર બ્રાહ્મણને સન્નિધાન દે તો મારી સદગતી થાય.

પ્રવીણ—હેં..... ત્યારે શું મારા બાપુ નરકમાં પડ્યા છે ?

ગરબડ—આ મુરતી કાંઈ જીવને નરકમાં પડી રહેવા દીધે એ બનેજ નહીં ને ?

પ્રવીણ—પણ પણ મારા બાપુએ મને ન કહેતાં તમને સ્વપ્નામાં આવીને કાં કહ્યું ? મારા પર તો એમને બહુજ હેત હટું.

ગરબડ—તમે બીહ જીવને માટેજ તમને ન કીયે. મને કહ્યું તું ઇ દાન લે.

પ્રવીણ—હાં..... પછી મારા બાપાએ શું કહ્યું ?

ગરબડ—મને કીયે. અહીં સુવા માટે ખાટ નથી. ગાદલા ને ગાલ-મસુરીયાં નથી. તાઢ પડે છે. પણ જોડવા જોડું નથી. અંગ ઉધાડા છે પણ પહેરવા ગરમ વસ્ત્રો નથી. માથે

તડકા ધખે છે પણ જોડવા છત્રી નથી. પગે કાંટા વાગે
છે પણ પહેરવા જોડા નથી.

પ્રવીણ—સ્વર્ગમાં પણ આવળના ઝાડ ઉગતાં હશે કે ?

ગરબડ—તરસ લાગે છે પણ જલપાન કરવા ચાંદીનો લોટો નથી.
ભુખ લાગે છે પણ જમવા સુવર્ણ થાળ નથી. ચાલતાં
પડી જવાય છે. પણ હાથમાં હીરા જડીત સુવર્ણની મુક
વાળી લોકડી નથી.

પ્રવીણ—પણ ગોર ! જે દુઃખ અહીં ખમવું પડે એવુંજ ત્યાં પણ
હોય તો પછી મુવાને જીવતામાંકેર શું ?

ગરબડ—પ્રવીણભાઈ ! તમે આઝી કારો માં. એ તો ભગવાનની
લીલા છે. બાકી એટલું સાચું કે જીવને જે જે વસ્તુઓની
આદત હોય; ઇચ્છા હોય તે સહુ ઇ સન્નિદાન સાથે
મારા જેવા કોઈ સુપુત્ર પ્રાપ્તિને આર્પણ કરવી પછી
જોઈ લેજો કે એમનું દુઃખ કેટલી ઘડી ટકે છે તે.

પ્રવીણ—એટલે ? ગોર ! બાપુની પાછળ એમનું દુઃખ જેવા મારે
પણ જવું એમ ? સન્નિદાન અહીં તમે લઈ મોજ
ઉઠાવો અને ઇન્સ્પેક્ટરની ડયુટીપર સ્વર્ગમાં મારે જવું ?

ગરબડ—તમે તો ભારે ભુંડા. જોલતાં બાંધી લ્યો.

ભાગ ૪ થો.

પ્રવીણ—અરે હા પણ ગોર ગઈ કાલે રાત્રે મને પણ મારા બાપુ સ્વપ્નમાં આવ્યા.

ગરબર—હેં તમને પણ કાંઈ કહી ગયા શું? પ્રભુ કાંઈ પાંસરો ખરો.

પ્રવીણ—હા. મને કહ્યું કે દીકરા અશીણ ખાવાની મને ટેવ હતી.

ગરબર—હા એમાં વાંધો શું?

પ્રવીણ—ગોર તમને વાંધો નથી. માટે તો કહું છું. એમણે કહ્યું અહીયાં તો અશીણ મળતુંજ નથી. માટે સગ્ગદ્ગત સાથે-ગરબરભટને સલાશેર અશીણ પણ આપજો.

ગરબર—હા. હા. ભલે એમની ઈચ્છા પુરી થાય એમાં શું?

પ્રવીણ—વધારામાં કહ્યું કે જમ્યા પહેલાં હું દોઢ તોલો અશીણ લેતો હતો. તે મુજબ ઐત્તમોજનની પહેલા ગરબર ભટને તેમજ બીજા ભુદેવોને દોઢ દોઢ તોલો અશીણ ખવડાવજો.

ગરબર—અરે પ્રવીણભાઈ ! શું વાત કરો છો તમે. અશીણ તે કાંઈ અમારાથી ખવાય ? શું મારી નાંખવા છે અમને ?

પ્રવીણ—પણ એ અશીણ તમારે ક્યાં ખાવું છે.

ગરબર—ત્યારે બીજો ખાવાવાળો કોણ છે.

પ્રવીણ—અરે તમારે તો ત્યાં પીતૃલોકમાં માત્ર પહોંચવું કરવું છે.

ગાર—તમો તો હીંદુસ્તાન અને વિલાયત વચ્ચેના આડતીયા જેવા કમીશન એજન્ટ છો આ પૃથ્વી ને પીતૃ લોકના. અહીં ખાશો કે ત્યાં પહોંચી જશો. જેમનું તેમ.

ગરબડ—અરે એમ તે કાંઈ પહોંચે ?

પ્રવીણ—ત્યારે કેમ પહોંચે ? એમને બધીયે વસ્તુ પહોંચતી કરવાની રીત તો હમણાંજ તમે દેખાડી છે ને.

ગરબડ—હવે તો, હા કહીશ તો અશીણ ખાધે છુટકો થશે. અને ના કહીશ તો આવો માલ છોડી દેવો પડશે. માફ હાફ કેમ કરવું ?

પ્રવીણ—એમાં બહુ વિચાર કરવા જેવું નથી ગોર.

ગરબડ—ના રે લાંબા અઘને સુધ જવા જેવું છે. અરે તું દુષ્ટ અધર્મી ચંડાલના હાથનું લેતાં એ હમે તો નરકમાં પડીયે.

પ્રવીણ—અરે ગોર એમ ધાંધલ કરી છટકી જવા માંગો છો. કાં તો અશીણ ખાવ અને કાં તો તમારી કમીશનની ઓશીસ બંધ કરો.

ગરબડ—હવે જા જા. તું નહીંતો તારા ભાઈ બીજા જગતમાં ઘણાંયે આંધળા અંધશ્રદ્ધાળુ મળી રહેશે સમજ્યો !

ગાયન

જા-જા એકને બીજા મને આંધાના નહીં તોટા

પ્રવીણ—અરે વાહ વાહ ગરબડ ભટજી ગરબડ કરતાં વાજો શું ગોટ

ગરબડ—ગાડું માફ ગળડે જાયે જગતના મેદાનમાં

પ્રવીણ—ખાડે પડી મરશે તમે દોડતાં બેભાનમાં

ગરબડ—તને આપું મારા શ્રાપ.

પ્રવીણ—કુટ્યાં છે તારા શ્રાપ.

(લોટો લઈને ભાગવું પડશે હવે જમાનો પલટાયો)

ગરબડ—(ભણેલા ભુંડા ભારે ભાઈ જમાનો આખો ઉલટયો)

જો જો તું બચ્યાજી. જગ કેમ થઈ લગાવું સોટા.

પ્રવીણ—અરે વાહ.

(અગાઉ બહાર પડી ગયેલી ગુજરાતી રેકૉર્ડ)

Mr. Asharafkhan

મા. અશરફખાન.

M. M. { જુનું કાંઈ ના ગમે. શ્રી પ્રભુલાલ દયારામ કૃત
7102 { એ ગીતાના ગાનારા " " "

Miss Shyamabai.

મીસ શ્યામાબાઈ

M. M. { હૃદય કુંજના ખીલ્યાં પુષ્પો. અમૃતલાલ
7103 { ડંખ હૃદયનાં ભ્રમર શું ગાણે ? ત્રિવેદી કૃત

D A 5123 { પ્રાયમસની પુનરણ ભા. ૧ હરિભાઈ ઠાકર કૃત
" " ભા. ૨ " "

Srimati Madhurika Bahen Majumdar.

શ્રીમતી મધુરિકા બહેન મહુમદાર

D. A. { શંકરે ભાંગ પીલાઈ. લૈસવી. અમૃતલાલ
5101 { જવાદે શ્યામ અમને મોરારિ. પીલુ ત્રિવેદી કૃત

Mr. Mohan Unawalla

મા. મોહન ઉનાવાલા

D A 5102 { અક્કલ ઉડી જવાનીઆવે ગરીબી જ્યારે. સ્વકૃત.
" { આજે અમારા હિંદમાં સૌ સટો રમી રહ્યા " "

D A 5122 { દિલદાર મારી ક્યાં જો? સ્વકૃત
" { શીશી મળ્યો " "

Mr. Chhaganlal and Daulat Party

મા. છગનલાલ અને દોલત પાર્ટી

D. A. { મુંબઈનો નળ અને પાણી વિનાનો વર. ભા. ૧
5104 { " " ભા. ૨. હરિભાઈ ઠાકર કૃત

Mr. Jagannath of Surat મા. જગન્નાથ (સુરત)

D. A. { લખ્યું છે શાસ્ત્રમાં સાચું. ગઝલ. શ્રી. પુષ્પ કૃત
5116 { દોરંગી છે દુનીયા છતાં. " "

Shrimati Vanlattabahen Purohit

શ્રીમતી વનલત્તા બહેન પુરોહીત.

D. A. 5118 { મોહન તારી અંસરી. ગરબો. અમૃતલાલ
જીવન આછાં ખીલી. ,, ત્રિવેદી કૃત

Mr. Kantilal Trivedi Cambay.

મા. કાન્તીલલ ત્રીવેદી (ખંભાત)

D. A. 5117 { તોફાની આંખની મસ્તી. ગઝલ. જમીયત પંડ્યા કૃત
ગણે પાગલ મને દુનીયા ,, પુંબલાલ વ્યાસ ,,

Mr. Avilash vyas of Ahmedabad.

મા. અવિનાશ વ્યાસ (અમદાવાદ)

D. A. 5125 { જખી તારી દિલને દુભાવી રહી છે. સ્વકૃત
મોંઘા માને અપાવું તમને. દશરથલાલજી કૃત

Sri Arya Kanya Maha Vidyalaya Parti

શ્રી આર્ય કન્યા મહા વિદ્યાલય પાર્ટી (વડોદરા)

M M 7107 { અમર શહીદ દયાનંદજી વંદન ગરબો
આજે ઉત્સવ ફુલ ડોલનો

HINDUSTANI RECORDS

હિંદુસ્તાની રેકૉર્ડ્ઝ

Green Label Rs. 2-0-0

ગ્રીન લેબલ રૂ. ૨-૦-૦

Firoz Dastur

ફીરોઝ દસ્તુર

T. M. 8309 { “મધુબનમે હો લાલા” દુર્ગા
 { “કલીયન સંગ કરત રંગ રલીયા” બહાર

અનેક ખોલતા ચિત્રો અને રેડીઓ દ્વારા પોતાના સુમધુર કંઠ અને સંગીત રજુ કરવાની શાસ્ત્રીય અને મનમોહક પદ્ધતિથી હિંદના ખુણે ખુણામાં સંગીત શોખીન માનવીઓમાં લોકપ્રિયતા મેળવી ચુકેલ આ બાળ નટના સંગીત વિશે કાંઈપણ લખવું તેપણ મોરના ઘડાને ચિતરવા જેવું છે. આજકાલ ફીરોઝ દસ્તુરનું નામ તેની સંગીત કળાને લીધે એટલું

ફીરોઝ દસ્તુર

ખંડુ ધરગથુ થઈ ગયું છે કે એક નાનું બચ્ચું પણ ફીરોઝના નામથી અગ્નિજ્વલિત નથી. ફીરોઝ દસ્તુરની આ પહેલાં રજુ થઈ ગયેલ રેકૉર્ડ ને જનતાએ વિશાળ પ્રમાણમાં અપનાવી છે તેજ ફીરોઝના સંગીતની લોકપ્રિયતા સાબીત કરી આપે છે. આ રેકૉર્ડમાં એક બાળુ “મધુબનમે હો લાલા” દુર્ગા રાગમાં અને બીજી બાળુ “કલીયન સંગ કરત રંગ રલીયા” બહારમાં ફીરોઝ દસ્તુર એટલું સુરાવટ ભર્યું અને ચિત્તાકર્ષક સંગીત રજુ કરે છે કે ફીરોઝનું સંગીત પોતેજ તમોને તેની પ્રશંસા કરવાની કરજી પાડશે માટે ફીરોઝના સંગીતમાં મરત બનવા સત્વરે આ રેકૉર્ડ વસાવો અને સાંભળો.

એક બાબુ:—

મધુ બનમેં હો લાલા
મનહર લીયા પીયા

અંતરો

સોહની મુરતીયાં તનમન રસીયાં
શ્યામ મુરલીયાં મનકો લુભાબ

બીજા બાબુ:—

કલિયન સંગ કરત રંગ રલીયાં
ભંવર ગુંબર કુલી કુલવારી
ચહુ આર મોર બોલે
કોયલ કી કુક સુન હુક ઉઠી...કલિયન

અંતરો

લહેરે લહેર લહેરાત સળ,
બિરછન મોરી રે નાર ગડુવા
ભરન આઠ આજ બાગમેં
પુકારે કેનીવાલે રામ બોલે હર બારબાર.

કલિ

T M 8301

{ બીજામેં ધુમ મચાઈ કાના.
તું કોન રીઝાવેન બાયરે.

ભીમપ
જો

Chocolate Label Rs. 1-12-0 ચોકલેટ લેબલ રૂ. ૧-૧૨-૦

Pandit Hansaraj Madan. પંડીત હંસરાજ મદન.

M. M. 7111 { બનમેં ચરાવત ગૈયાં
હો રસીયા મેંતો સરણુ તીહારી

માલગુંજી
દુર્ગા

પંજબના સુશિક્ષીત અને જ્ઞાનદાન કુટુંબના યુવાન પંડીત હંસરાજ મદનના શાસ્ત્રોક્ત સંગીતનું ગુંજન સાંભળી તમારું હૃદય ઉલ્લાસીત બન્યાવિના નહીંજ રહે તેવી અમોને સંપૂર્ણ ખાત્રી છે. પંડીતજીનો મધુર અને આલ્લાદકારક અવાજ તથા સંગીત રજુ કરવાની પદ્ધતિ આકર્ષક છે, અને તેથી પંડીતજીની આ રેકર્ડ સાંભળીતાં તમો આનં-

પં. હંસરાજ મદન દની હિમ્મિ અવશ્ય અનુભવશે. પંડીતજી ગ્રંથ બાજુ “બનમેં ચરાવત ગૈયાં” અને બીજી બાજુ “હો રસીયા મેંતો સરણુ તીહારી” સુંદર મનમોહક ઢામે રજુ કરતાં હોઇ તમો મુગ્ધ બન્યાવિના નહીં રહો. પંડીતજીની આ રેકર્ડ ખરીદવી અને વસાવવીએ તમારા આલ્મબના શણગાર રૂપ છે.

આજ્ઞાબાજુ:—

બન મેં ચરાવત ગૈયાં
લાલ લકુટ લીયે દેખો સરમો રંજ વંક ધરે
અંતરા

માર મુકુટ શીશ અઘક બીરાજે
સંગ સખા પ્રીક્ષણુકી હૈયાં

ખીજી બાળુ:—

હો રસીયા મેં તો સરણુ તીહારી
નહી સાધન બલ બચન ચાંતુરી
એક ભરોસો ચરન ગીરધારી

અંતરો

કડુહા તુમડીયા મેંતો નીચ ભુમીકી
ગુન સાગર પીયા તુમહી સંવારી.

H. Masih.

એચ. મસીહ

M. M. 7112 { આબ્ન આબ્ન છખીલી અલબેલી
કયા આગ લગા કર કે.....

સ્વકૃ

એચ. મસીહ.

એચ. મસીહ યુ. પી. ના એક સુશિક્ષિત
યુવાન હોવા છતાં એક યુનંદા સંગીતકાર
અને મુંબઈની અનેક જાણીતી શ્રીદમ કંપની
પોતાની કલા અને ઓજસ બતાવી સ
ગાયક તરીકે નામના મેળેવી ચુક્યા
એચ. મસીહનો મીઠો અવાજ
સંગીત રજુ કરવાની કુશળતા તમે
આ રેકડે ખરીદવાને અવશ્ય લલચાવ
તેમ કહ્યા વિના ચાલતું નથી.

એક બાળુ:—

જી મે આતા હૈ કે કલેજેસે લગાલઉં તુજકો
યે તમન્ના હય કે આંખો મેં બીઠા લઉં તુજકો

આજ્ઞા આજ્ઞા છળીલી અલખેલી
 તેરી બાંકી અદાપે નિશાર
 હોટ રંગીલે નેન કટીલે
 મુખપર લોટત કેશ હઠીલે
 આજ્ઞા આજ્ઞા તેરી બાંકી અદાપે નિશાર
 આજ્ઞા આજ્ઞા છળીલી અલખેલી
 ગલે લગાઉં તુઝે ઓર તુઝકો ખ્યાર કરે
 જો કહા માને તો મીન્નત હજાર વાર કરે
 અજબ અંદાજ હે નીગાહિ નાજ હે
 ખ્યારી ખ્યારી ખ્યારી તેરી બાંકી અદાપે નિશાર
 તેરી ચિતવન કટારીકી ધાર
 આજ્ઞા આજ્ઞા છળીલી અલખેલી

બીજી બાજુ:—

કયા આગ લગા કરકે અબ આંખ દીખાતે હો
 દીલ લેકે મેરા દીલબર કયું મુજકો સતાતે હો
 ગરહાલ મેરે દીલકા સુનના નહી ગવારા
 પ્રીર કયું મેરી આંખોસે તુમ આંખ મીલાતે હો
 પરવાના તુમારા હું દિવાના તુમારા હું
 શયદાઈ સે પ્રીર અપને કયું જાન ચુરાતે હો
 જી ચાહે તો જી ભરદો જી ચાહે કરમ કરલો
 કયું ઝીપકે ઓ બે પરદા દીદાર દીખાતે હો

Khan Saheb Amanatalikhan of Indore.

ખાંસાહેબ અમાનત અલીખાં (ધંદાર.)

M. M. 7114. { અભી કમસીન હૈ ગઝલ મુન્સી રસીક કૃત.
ઉલ્કતને તેરી ખલકમેં રસ્વા બનાદીયા „

ખાં સાહેબ અમાનત
અમી ખાન.

“નયનો મેં બસે મુરારિ” જનતોમાં એટલી બધી લોક પ્રીય બની
છે કે ખાં સાહેબની રેકાર્ડ સાંભળવી એ ખાસ સંગીત પ્રીયોનો
શોખ થઈ પડ્યો છે. ખાં સાહેબની આ રેકાર્ડ આમોજવનમાં ખળ-
ભળાટ મચાવે તો લેશ માત્ર નવાઈ જોવું નથી કારણકે ખાં સાહેબની
ગાવાની હલક અને કંઠેનું માધુર્ય મુગ્ધ બનાવી દે તેવું છે.

એક બાબુ;—

અભિ કમશીન હૈ નાજ કયા જાને
દીલ કે રાજો નિયાજ કયા જાને
હિજ મે હમપે જો ગુજસ્તી હૈ
આપ બન્દા નવાજ કયા જાને
દિલકી અવાજ લી જો સુન ન શકે

જીન્દગી કા વો સાજ કયા જાને
સીધે સાદે જો હય જહાંમેં રસીક
વો ભલા સાજો બાજ કયા જાને

બીજા બાજુ:—

ઉદ્દત ને તેરી ખલકમેં રૂસ્વા બનાદીયા
મજનુ કી તરહ મુજકો તમાસા બના દીયા
દો દીન મેં આહા ગરમ થે દાગે ફિરાક ને
ઘતિના મુઝે સુખાયકે કાંટા બના દીયા
કુલોંકા હાર ઉસને જનાજે પે ડાલકર
અપને સહીદે નાજકો દુલા બના દીયા
મુસ્તાક ઉસને પરતવે રૂખસાર ડાલકર
દિલકો હમારે આંદકા ટુકડા બના દીયા

Goharabai of Delhi

જોહરાબાઈ દિલ્હી

M. M. 7115 { “ જો હે એહલે દિલ દિલરૂખા જનતે હે ” ગઝલ
“ લહેદમે બી મેરે શાને હીલા જતે હે ” ગઝલ

જોહરાબાઈ દિલ્હી

દિલ્હીની પ્રખ્યાત ગાનારી, મશ-
હુર સીતેમા અને રેડીઓ સ્ટાર
જોહરાબાઈના સંગીતથી કાણ અજાણ
હશે? સીતેમા અને રેડીઓદ્વારા
જોહરાબાઈ એટલી બધી લોકપ્રિય
બની ગયેલ છે કે નાનું બચ્ચું પણ તેના
નામથી માહિતગાર છે. જોહરાબાઈના
સંગીતનું મનમોહક ગુંજન, દિલચસ્પ
અવાજ હરકોઈને મુગ્ધ બનાવી દે તેવો

છે. સંગીત રજુ કરવાની પદ્ધતિ પણ ચિત્તાકર્ષક છે. એક વખત જોહુરાબાઈનું સંગીત સાંભળનાર તેનું સંગીત સાંભળ્યા પછી આનંદની ઉર્મિઓ અનુભવતો બની જાય છે તે ખાસ તેના સંગીતનું આકર્ષણ છે. જોહુરાબાઈની રેકર્ડ વસાવવી તે સંગીત શોખીનોને માટે નવાઈ જેવું નથીજ.

એક બાણુ:—

જો હે એહલે દીલ દીલરૂબા જાનતેહે
હસીનોસે તુજકો શિવા જાનતે હે
તુમે લોગ કયા જાને કયા જાનતે હે
મગર હમ તો અપના ખુદા જાનતે હે
જમાનાતો બીન દેખે તુજપર પ્રીદા હે
તુજ પર તસદુઃખ હરેક હો રહાહે
હરેક જરરે જરરેમે જલવાનું માય હે
જીધર હો ઉધર હમકુ શદા રવા હે
સનમ હમતો કીજો નુમા જાનતે હે
મગર હમતો ચહદે વશ જાનતે હે
તુમહે કયા બતાવું વો કયા જાનતેહે
ખ્યાં કયા કરૂં વસ્પે અંદાજે કાતીલ
નજર મીલતે હી કર દીયા મુજકો બીસ્મીલ
રહે ઈશ્કમેં જો હે શુમ કરદા મંજીલ
તુમહે કયા જરૂરત હે રહેબર કીયા દીલ
જો હર જરરે કો રહેનુમા જાનતે હો

બીજી બાણુ:—

લહેદમે ભી મેરે શાને હીલા જાતે હે
સતાને વાલે બી યહાં સતાર્યે જાતે હે

ગારે મજનુપર કીસીને બંકે પુછાયે સુકન
 ઇશક લયલા અલીહય તુજકો સત્તા ખસ્તાતી
 કપ્રસે ચીલાતે મુસે ફાડકર બોલા કફન
 કીસીકા બેર મુકકદર કે આગે ચલ ન શકા
 હવાંથી તેજ ચીરાગે હયાત જલ ન શકા
 મયને દેખા બેપરી રૂખકો ખડે બાલાયે બામ
 ચલ ના દુસ્વાર હુવા ભૂલ ગયે ઐશ આરામ
 તેગ અખરૂ બે ચલી દીલકા હુવા કામ તમામ
 ખેંચકર આહ ફક્ત મયને કીયા ન કલામ

સત્તાને વાલેખી ચહાં સત્તાયે બતેહે

Master Gulam Rasul

મા. ગુલામ રસુલ

D.A. 5131 { હખીએ ખુદા શાને વાલા મહેમ્મદ.....ગઝલ.
 ન થે અરબો સમો પયદા.....ગઝલ.

મા. ગુલામ રસુલ.

તમોએ આજ સુધી અનેક ગાનારા-
 ઓની ગઝલો સાંભળી હશે પરંતુ માસ્ટર
 ગુલામ રસુલની ગઝલોમાં એ દર્દ અને
 મધુરતા છે કે એક વખત માસ્ટર ગુલામ
 રસુલની ગઝલો સાંભળ્યા પછી તમો ખુશ
 ખુશ બની જશો તેજ મા. ગુલામ રસુલની
 લોકપ્રિયતા છે. માટે મા. ગુલામ રસુલની
 આ ગઝલો સાંભળો અને ખરીદો.

એક બાબુ:—

હબીબે ખુદા શાને વાલા મહોમ્મદ
 હૈ ઉમીદ કર્ગ પાને વાલા મહોમ્મદ
 કલામે ખુદાહિ કલામે મહોમ્મદ
 હૈ કુરઆનસે કહનેવાલા મહોમ્મદ
 હમે વો ન પુછે તો શીર કોન પુછે
 મુરાદે હૈ બરલાનેવાલા મહોમ્મદ
 શકાઅત કરેગા કિયામત મે સબકી
 હૈ ઉમ્મતકા ગમ ખાનેવાલા મહોમ્મદ

બીજી બાબુ:—

ન થે અરજો સમો પયદા નથે સમસો કમર પહેલે
 નહી પૈદા હૈ હજરત સે કોઈ પૈગમબર પહેલે
 નબીયે મુસ્તફાકા નુર હી થા જલવા ગર પહેલે
 પહેલે નબી યે કહ ગયે એક લખ કર્મ હબ્બર
 ખતમે નબી એક આયેંગે હમ સબકે સરદાર
 તુમહારે આનેકી લેજ હૈ ખાતીક ને ખબર પહેલે
 ચાંદ મદીને કા ચઢા જળ હુઈ જહાં મે ધુમ
 ચાંદ સુરજ ઉસદમ આકર લીયો ચોખટ ચુમ
 હુવા હૈ કીસ પયમબરસે યે દો દુકડે કમર પહેલે

Najir Ahamed & Bhagabai

નજીર એહમદ અને ભાગાબાઈ

D. A. 5133 { બુદાપેકી હીમાકત

કામીક ભા. ૧.

, ભા. ૨.

મશહુર કામેડીયન

નજીર એહમદ અને

બાણીતી રંગભૂમિની

નટી ભાગાબાઈના

સહકાર સાથે 'બુદાપેકી

હીમાકત' નું કામીક

હિંદી ભાષામાં તમોને

ખડખડાટ હસાવે તેવી

રીતે રજુ કરે છે

નજીર એહમદ અને ભાગાબાઈ નજીર એહમદનું

નામ કામીકના માટે એટલું મશહુર છે કે તેનું કામીક સાંભળવાને

સાંકાઈ છતેંબર રહે છે ત્યારે હિંદી હરિશ્ચંદ્રમાં તારામતીની

અમિકા બજવી મશહુર અનેકી બાણીતી નટી ભાગાબાઈ પણ આ કામી-

કમાં પાતાની શક્તિ સુંદર રીતે બતાવી આપતી હોવાથી નજીર એહમદ

અને ભાગાબાઈની જોડીનું આ કામીક સોનામાં સુગંધ ભરે છે

આ ઉપરાંત આ જોડીનું મારવાડી ભાષામાં રજુ કરવાવામાં આવેલું

'માગા શેઠ કે શેઠ?' કામીક તમોને હસાવ્યા વિના નહીં રહે માટે

આ જોડીના આ બન્ને કામીકો અવશ્ય સાંભળો સાંભળતાંજ

તમા તે ખરીદવાને માટે લલચાયાવિના નહીં રહો.

ભાગ ૧ લો

હીસમીસ—

ગાના.

મેં હું ચંચલ છળીલી નુકીલી નાર

કચરી ખ્યારેકી ખ્યારી અલબેલી

મેરે જોળનકી બહાર નીરાળી હે
 ગાલ ગુલાબી હોઠો પે લાલી
 મેરી ફાલતી ફુલતી જોળનકી
 કચ્ચી ડાલી પે ડાલી હરીયાળી

અખરોટ—ખારી.

કીસમીસ—કાન હે ભાષ.

અખરોટ—અરે ઈધર દેખ મેરી લુગાઇ.

કીસમીસ—કાન અખરોટ ?

અખરોટ—હાંખી કીસમીસ કહો કયા સખર સમેટા ? કયા ખખર હે
 બેટી યા બેટા ?

કીસમીસ—અરે ખખર કયા ? મેરે અખ્યાજન તો તેરે નામસે
 બેજાર હૈ. ઓર અનકરીખ મેરી શાદી ખરબુજખાં સે
 કરેનેકો તૈયાર હે.

કલીંગડખાં—કીસમીસ. અરી યોં કીસમીસ.

અખરોટ—અરે વો કાન.

કીસમીસ—અરેરે અખ્યાજન આ રહે હે. અખ કયા કરે ? તુજે
 કહાં છુપાઉ ?

અખરોટ—અરે કુછ તરકીખ અમલમેં લા. ઓર મુઝે કહીં છુપા.

કીસમીસ—અચ્છા લે ઘઘરા ઝોઢની પહેનકર બેઠ જા

કલીંગડખાં—એ ખડી હૈ ખવીસકી અચ્ચી ક્યોંરી ઓ નાલાયક
 ઝોલાદ મૈને ઈતની અવાજે દીધ. મગર તુને સુના નહી

કીસમીસ—અગ્ન્યાગ્નન મય અપની સાહેલીસે આતે કર રહી થી.

હલીંગડ—આખીર ચે હૈ કાન કોઈ શરીફ ખાનદાન હે.

કીસમીસ—જહાં શરીફ ખાનદાન હે. ગોલપીઠાપર ઇન્કે ભાઇકી પાનકી છોટીસી દુકાન હે.

હલીંગડ—મગર ઇન્કા સૌહર કયા કામ કરતા હે?

કીસમીસ—ઓ ખીચારે મર ગયે ઇસ દુનીયાસે ગુજર ગયા.

હલીંગડ—અચ્છા તો જા ઇન્કે વારતે ચાય સોડા વીગયરા વીગયરા લેઆ.

કીસમીસ—અચ્છા અગ્ન્યાગ્નન જાતી હું. (જાતી હે)

હલીંગડ—બેગમ.

આખરેહ—જી.

હલીંગડ—બેગમ સાહેબા મેરા જી ચાહતા હે મે આપસે શાદી કરકે અપના દીલ સાદ કરું ઓર ઇસ ઉજડે મકાનકો આખાદ કરું.

આખરેહ—અગર આપકો મેરે સાથ શાદી કરના મંજુર હૈ તો મેરી એક આત માનના જરૂર હે.

હલીંગડ—જહાં આપકી આત મુઝે મંજુર હે.

આખરેહ—અચ્છા તો આપ મુજસે શાદી ફીજીએ. ઓર મેરે ભાઇસે અપની લડકીકી શાદી કર ફીજીએ.

હલીંગડ—મુઝે મંજુર હે. જાવો અપને ભાઇકો દુલ્હા બના કર લે આવો. ઓર સાથમે તુંમખી દુલ્હાન બનકર આવો.

આખરેહ—અચ્છા જાતી હું.

કીસમીસ—અગ્ન્યાગ્નન લીજીયે ચે ચાય.

કલીંગ—બેટી ખુશ હો જવ, આજે તેરી સાદી છે જા દુલ્હન બન કર આ.

ભાગ ૨ જો.

(બરાત આતી છે વાળેંકા આવજ)

અરે બરાત આ ગઈ, અમાનતખાં જાકીર ઉસ્તાદ, દત્તારામ, કૃષ્ણારાવ, શાન્તારામ, સખ કહાં ગયે. બરાત આગઈ—
બેટી જલદી જા દુલ્હન બન કર આ.

અખરોટ—અજ સલામ આલેકમ સુઝેસાહબ જલદી કીજયે મુ પાનકી દુકાન ખોલના છે.

કલીંગડ—માલેકમ સલામ. આગ્યો હાત મીલાવો. જમાત સાહે હો આખાદ રહો, આહે યહાં રહો આહે હૈરાખાદ રહો.

અખરોટ—અચ્છી બાત છે તો અબ જાતે છે.

કલીંગડ—અચ્છા બેટા. મેરી બેટી સેતો તુમને સાદી કર લી અબ અપની બહેન સે મેરી શાદી કર દો.

અખરોટ—આવો હાત મીલાવો ઓર નીકા સુતો ચન પુરી અત કચોરી અતમ, ફકત ભજ્યા—અનકાટ અતમ પટ અતમ—ફકત લંગાટા.

સખ—આમીન—આમીન—આમીન—

કલીંગડ—હ્યો ખ્યારી અબતો ધુંધટ ઊઠાવો ઓર ગરમાગરમ મે દીલાઓ.

લીજડા—અચ્છા આવો તો ગલે લગ જાઓ.

કલીંગડ—અરે એ ક્યા ઓરત કી જગા હીજડેસે શાદી હો ગઇ.
લાય મેરી ઇજ્જત ખરબાદ હો ગઇ.

હીજડા—અય બડે મીયાં ભાગતે કાધર હો, મેરી મજદુરી કે પાડિણે
બાક આતે તો દેતે જાઓ-શીર અપની બગલ ગરમાવો.

કલીંગડ—અરે અરે છોડ તેરા સત્યાનાસ જાય. ક્યા આજ દો ટાંકી
કે તમામ હીજડા મેરે હી પીછે પડે હેં.

હીજડા—અચ્છા-અચ્છા-કફા નહો સુતો હમ તુમહે એક ગાના
સુનાતે હે

ગાના.

દેતે કયુંન ખ્યારી કા કંગના
ખ્યારી કા કંગના ખ્યારી કા કંગના
સકરકંદકી તોપ બના દઉં
ઓર મુલી કા દરવાજા
ગાજરકી અંદુક બના દઉં
લડે મેરા યે રાજા—

હીજડા-રમજાનકે અખ્યા સખ-હાંજી

હીજડા-બજાર બના સખ-હાંજી

હીજડા-કુછ હલવા લાના સખ-હાંજી

હીજડા-રમજાનકે અખ્યા સખ-હાંજી

હીજડા-મુઝે પીર હોતી સખ-હાંજી

હીજડા-અબતો અચ્છા હોગા સખ-હાંજી

હીજડા-અખ્યા કહેલાઓને સખ-હાંજી

કલીંગડ-લાહોલ બલા કુવત

સખ-હા.....હા.....હા...(હસતે હે)

MARWARI RECORDS.

મારવાડી રેકૉર્ડઝ.

Blue Label Rs. 1-8-0

જ્યુ લેબલ રૂ. ૧-૮-૦

Najir Ahemad and Bhagabai.

નઝીર એહમદ અને ભાગાબાઈ.

D. A 5134	{	ગોગા શેઠજી કે શેઠજી	કામીક લા. ૧
		” ” ”	લા. ૨

ભાગ ૧ લો

હાય ચીમુડી માર ફટકારો થારે જોળનકો
 આયલા છોડાયા મહારા ભાઈલા છોડાયા
 સાંથી ડોકી સંગત છુડાઈ, રાંડકી માર ફટકારો
 થારે જોળનકો

કાઢરીઓ કસાઈ થારો જોઠારે જોલમે
 મગલો મોજા મારે રાંડકી. માર ફટકારો થારે જોળનકો

ગોગાશેટ—ક્યું હસમુખીયા લીયે હૈ ના લપકકે.

હસમુખ—ક્યા કહના શેઠજી એક આપહી હૈ જો ઉસે લાયે હો ઘેરકે.

ગોગા—હતના બડીયા વિકાન પંડિતા પરંતુ મેં તો ઉસ્કી આંખો
 કો પાની તાડ કર દેખ લીયો હે કી યા મહારે સે જરૂર
 મીઠી મીઠી વાતે કરેંગી

हसमुष्ण—परंतु आपने कोनसी चतुराईसे बीड़ीयां को गल में झांसा?

जागाशेठ—उसे जग मय युं कहे मिरग नयनी हुं थारे चरनिका दास
हुं. और में अपना धन, दौलत, गेंकाऊ सारे डूबीयो
और तमांम छस्टेट थारे परसे बार इडिंगा मढारे
को आपनी कीरीया छतर मे लेले. सुन ली आंज्यां
मढलरी बनाकर अट हांको उत्तर दे दीया तो मढने अट
पहेली अपरेल को मौरत नकी करी दीयो

हसमुष्ण—वाह. वाह. पुण पहेली अपरेलका मुद्दरत आपनी
अडी अकलमंदीसे हुंढ नीकावा.

जागा—परंतु सय कहेना थारे को शेठानी पसंद आया या नहीं?

हसमुष्ण—क्या कहेना शेठण हंस हमेशा मोतीकी चुगता है

जागा—और जग लाम होतो मौटरमें जैडके साथ प्रीरजे.

हसमुष्ण—तो लछमीनारायणका जेडा सजेगा. (जाडी आववानो
अवाण) देणीये ओ आ रही है.

तांगेवाला—आधसाहेब, आतोमें क्यों उडाती हो. जाडा चुकाहो
मुझे घोडा ओलने जना है.

आंढनी—ओ यु स्टुपीड. क्या तुं जनता नहीं है में जोक
धस्कुलकी डेडमीस्ट्रेस हुं?

तांगेवाला—तो में क्या करूं?

आंढनी—मैंने आज तक किसी तांगेवालाको आडादीदीया नहीं.

तांगेवाला—नहीया होगा. मगर में तो ले कर आया.

आंढनी—कैसे लेगा? तुम सरकारी कानून तोडा है.

तांगेवाला—क्या कानून तोड़ा है ?

यादनी—तांगेकी ओक अच्छी रास्तेमें जुळ गछ. तेरा घोडा ओक तांगसे लंगडा है. ओर तांगे के उपरका छप्पर टुटा हुआ है.

तांगेवाला—तो आपका ये मतलब है की लाडा देना ही नहीं ?

यादनी—तेरा लाडा कीतना है ?

तांगेवाला—दो इपीया.

यादनी—लंगडा घोडा जेडनेका. जुरयाना ओक इपीया रास्तेमें लालटेन जुळनेका जुरयाना छे आना तांगेका छप्पर मरामत नहीं कराया उसका जुरयाना दो आना. तांगेका पैया वड्डमें गीरा और कमर लयक गछ उसका जुरयाना चार इपीया होता है. मगर दयासे शीर्ई चार आना.

तांगेवाला—किस छीसायमें दया गी सामील है ?

यादनी—तांगेके गढेलेमें अटमल थे उनने अमके काटा उसका जुरयाना दो आना. अय दो इपीयेमेंसे आकी रछा दो आना. ले और कागसपर ओक आनेका टिकीट लगाकर रसीद लीअ दे.

भाग २ जे

तांगेवाला—आछल. अगर हरेक पेसेन्जर किसी तरह हिसाब करत रहेगा तो घोडा घासके अदले भीटी आयगा और तांगेवाला हुवा आयगा.

यादनी—अय दो आना लेना हुय. या तेरे तांगेका सरकारमें लीला करावुंगी.

તાંગેવાલા—તાંગા લીલામ કરાવંગી તો બાકી રહુંગા મેં. મુઝે
કયા કરવંગી ?

ચાંદની—તુઝે પાગલખાના લેખ જાયગા.

તાંગેવાલા—આઠસાળ, ગરીબપર કયું જુલુમ ઉઠાવી હો. ભાડા ન
હોગી તો મેં અચ્ચોંકો કયા ખીલાઉંગા ?

ચાંદની—કયા આપ અચ્ચોવાલા હૈ ?

તાંગેવાલા—જી. હા. આપકી દયાસે ત્રીન છોટે છોટે અચ્ચે હૈ.

ચાંદની—તો લેં દોઢે અદલે ત્રીન રૂપીયા દેતી હું.

(રૂપીયા આપે છે.)

ગોગા—પધારીયે પધારીયે. ચે ભવન મોહની પધારીયે.

હસમુખ—સુસ્વાગતમ. સુસ્વાગતમ. સુસ્વાગતમ.

ગોગા—ધની ખમ્મા. ધની ખમ્મા ધની ખમ્મા.

ચાંદની—થેંકયું. મેની મેની થેંકસ. ચલીયે શેટજી, શાદી રજીસ્ટર
કરા દીજયે.

ગોગા:—તો કયા રજીસ્ટર કરાનેસે શાદી હો જાયગી.

ચાંદની:—અજી શેઠજી, અખ તો જમાના નહીં રહ્યા.
પંડિત બરહુમનોકી અખ હાજત નહીં રહી.
મેંહમાં બરાતીઓકી જરૂરત નહીં રહી.
લીખા રજીસ્ટરમેં ચૌર ખીયા હો ગયા.
કલીયુગમેં ધર્મગ્યાન કા સામાન ખો ગયા.

— : ગાના : —

ગોગા:—કમલ બદનકો ભવર બનવકુ જીયરા ગયો લુલાઈ
 રૂપ રતનકો વરણન મહાકે સુખસે કરો ન જાઈ.
 ભલે પધારે તુમકો બનાદુ અળ સુંદર શેટાની
 ઇસી બાતકી કમી નહી હૈ મય રાજા તું રાની.
 આટે મેં મીટીકો મીલાવું, ઘાંસલેટમેં પાની
 ચૂને મેં મય રાજા ઢેકેલું કરદું આબાદાની
 ઘી કે હજે મેં ચરબી મીલાદું જમાવું પુંજ માયા.
 બેપારીકો ઘોડા દેને મય મારવાડ સે આયા.

(અગાઉ બહાર પડી ગયેલી રેકર્ડ.)

Mr Ahmed Dilawar.

મા. અહમદ દિલાવર.

T M 8302 { વો કનૈયા ગાયબ બાંસરી બજાવળ. ગઝલ
 દિલ લગાયાથા દિલ્લગીક લીયે. ”

Mr. Bashir Shad.

મા. બશીર શાડ.

M M 7105 { નાહીં પરત ચૈન સજન બીન. પીલુ
 એ ન થી હમારે કીરમત કે ગઝલ

Mr. Nissar.

મા. નીસાર

M. M. { ટકરકે જીગરકો. ગઝલ
 7104 { હૈ અજબ તરહકી વેહસત. ”

M. M. 7108 { તેરે ઇશકકી ઇન્તહા ચાહતા હું.....ગઝલ
 સીના કીસીકી આતીશે ફરકતસે જલગયા.... ”

Miss Mamibai.

મીસ મમીબાઈ

D. A. 5105 { છુતે ન હુંગી શરીર..... આશા
 અલ્લાહુ અલ્લાહુ.... ભૈરવી